

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Nr 11

Warszawa, dnia 31 grudnia 1926 roku

Rok VIII

119.

A K T

O.I.Org. 10858.

USTANAWIAJĄCY KONSULAT HONOROWY RZ. P. w MONACO.

1. Ustanawia się niniejszem Konsulat Honorowy Rz. P. w Monaco.
2. Okrąg Konsulatu Honorowego Rz. P. w Monaco obejmuje Księstwo Monaco.
3. Konsulat Rz. P. w Monaco zaliczony zostaje do kategorii konsulatów honorowych, nie posiadających pełnego uprawnienia; zakres jego działalności określony zostaje zgodnie z Okólnikiem № K.I.14743 z dnia 10.XII.23 (Dz. Urz. M. S. Z. № 16 z 1923 r., poz. 196).
4. Konsulat Honorowy Rz. P. w Monaco zależny będzie za pośrednictwem Konsulatu Rz. P. w Marsylii od Ambasady Rz. P. w Paryżu.

Za Ministra

(—) *Ignacy Matuszewski*

Warszawa, dn. 27/XI. 1926 r.

p. ó. Dyrektora Departamentu.

120.

O K Ó L N I K

O.I. 7116.

W SPRAWIE SYSTEMU METRYCZNEGO.

Na ostatniem posiedzeniu Komisji Opiniodawczej przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych stwierdzono, że niektóre placówki, nadsyłając różne dane statystyczne, używają niekiedy miar i wag, odmiennych od systemu metrycznego, używanych jeszcze w Anglii, jej posiadłościach i niektórych innych krajach. Ze względu na to, że opracowywanie informacji, otrzymanych od placówek, natrafia na znaczne trudności, o ile dane liczbowe wyrażone są w jednostkach miar i wag niemetrycznych, Ministerstwo Spraw Zagranicznych prosi o zarządzenie, aby odtąd wszelkie dane statystyczne obliczane były wyłącznie według systemu metrycznego.

Za Ministra

(—) *Bertoni*

Warszawa, dn. 9/XII. 1926 r.

Dyrektor Departamentu Ogólnego
i Przewodniczący Komisji Opiniodawczej.

121.

OKÓLNIK

W SPRAWIE MELDOWANIA PRZEZ REEMIGRANTÓW PRZYWOŻONYCH
PIENIĘDZY; ZŁOTA I SREBRA.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych po porozumieniu z Urzędem Emigracyjnym przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej prosi podległe urzędy konsularne o zwracanie uwagi wychodźców, powracających do kraju, na konieczność deklarowania na granicy polskiej w kolejowym urzędzie celnym lub w granicznej kontroli skarbowej ilości przywożonych pieniędzy oraz złota i srebra. Na podstawie uzyskanego imiennego zaświadczenia władz celnych można wywieźć z powrotem te same wartości, które podane są w zaświadczeniu. Zaświadczenia te są ważne w ciągu dwóch miesięcy. Stosowanie się do powyższego uchroni emigrantów od późniejszych starań o pozwolenie na przewiezienie pieniędzy i kosztowności ponad normę 1.000 zł. na jeden paszport, podaną w przepisach, regulujących wywóz walut, złota, srebra, kosztowności i papierów procentowych (Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 15.VIII.26 r. w sprawie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznymi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą, ogłoszone w Dzienniku Ustaw Rz. P. № 86 z dnia 20.VIII.26 r., poz. 482).

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Warszawa, dn. 28/XII. 1926 r.

Dyrektor Departamentu.

122.

OKÓLNIK

W SPRAWIE KONWERSJI POŻYCZEK PAŃSTWOWYCH.

W uzupełnieniu Okólnika № K.III.c. 7478 z dn. 12 listopada 1925 r. (Dz. Urz. M. S. Z. № 10 z r. 1925, poz. 128) w sprawie konwersji pożyczek państwowych, Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niniejszem do wiadomości podległych urzędów konsularnych, że Ministerstwo Skarbu, opierając się na art. 9 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 17 września 1926 r. w sprawie uzupełnienia postanowień o przerachowaniu i konwersji pożyczek państwowych (Dz. Ust. Rz. P. № 96, poz. 560), wyraziło zgodę na przedłużenie do dn. 25 marca 1927 r. terminu przyjmowania od emigrantów polskich zgłoszeń o przerachowanie obligacyj niepremijowych pożyczek państwowych z r. 1918 — 1920, przewidziane Ustawą z dn. 20 lipca 1925 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 91 z r. 1925, poz. 629).

Wobec powyższego Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca podległym urzędom konsularnym Rz. P. zagranicą podanie tego zarządzenia do wiadomości emigrantów polskich i przyjmowanie od nich do dnia 25 marca 1927 r. zgłoszeń o przerachowanie pożyczek państwowych na

zasadach, przewidzianych w Okólniku № K.III.c. 7478 (Dz. Urz. M. S. Z. № 10 z r. 1925, poz. 128). Zgłoszenia te winien urząd konsularny Rz. P. zaopatrzyć w adnotację, usprawiedliwiającą opóźnienie terminu zgłoszenia.

Za Ministra

(---) *W. Babiński*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 28/XII. 1926 r.

123.

k.II.b. 3813.

OKÓLNİK

W SPRAWIE WYMIANY OBLIGACYJ KOLEI KAROLA LUDWIKA I ALBRECHTA ORAZ OBLIGACYJ KRAJOWYCH GALICYJSKICH.

W związku z wydanymi Rozporządzeniami Ministra Skarbu z dnia 18 sierpnia 1926 r. w sprawie wymiany obligacyj pożyczek, zaciągniętych przez b. Kraj Galicję na obligacje 5% pożyczki konwersyjnej (Dz. Ust. Rz. P. № 89, poz. 508) oraz w sprawie wymiany obligacyj kolejowych, zabezpieczonych na kolejach państwowych w b. dzielnicy austriackiej lub powstałych z wykupna tych kolei, na obligacje 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej (Dz. Ust. Rz. P. № 89, poz. 509), Ministerstwo Spraw Zagranicznych prosi podległe Ministerstwu urzędy zagraniczne o ogłoszenie w miejscowych dziennikach, w myśl § 4 lub § 6 cytowanych Rozporządzeń, komunikatu następującej treści:

„Posiadacze obligacyj kolei Karola Ludwika i Albrechta, zarejestrowanych i ostemplowanych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi z r. 1925, winni celem wymiany tych obligacyj na obligacje 5% konwersyjnej pożyczki kolejowej przesłać w terminie do 31 grudnia 1927 roku podania do Urzędu Pożyczek Państwowych w Warszawie bezpośrednio lub za pośrednictwem
(terytorjalnie właściwego polskiego urzędu zagranicznego).

„Posiadacze obligacyj krajowych galicyjskich, zarejestrowanych i ostemplowanych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi z r. 1925, winni celem wymiany tych obligacyj na obligacje 5% pożyczki konwersyjnej przesłać w terminie do 30 czerwca 1927 r. odnośne podania do Izby Skarbowej we Lwowie bezpośrednio lub za pośrednictwem
(terytorjalnie właściwego polskiego urzędu zagranicznego).

„W podaniach należy wyszczególnić rodzaj obligacyj (datę emisji), ich wartość nominalną, serje i numery obligacyj oraz należy do podań dołączyć obligacje.

„Wymiana obligacyj, zarejestrowanych i ostemplowanych jako własność austriacka, niemiecka, rosyjska, węgierska lub jako własność „wątpliwa”, zostaje narazie wstrzymana aż do czasu ustalenia norm przera Chowania tych obligacyj przy zastosowaniu postanowień o wzajemności, wobec czego obligacyj tych narazie do wymiany zgłaszać nie należy. O terminie rozpoczęcia ich wymiany nastąpi oddzielne zawiadomienie.

„Posiadacze obligacji, nie zarejestrowanych i nie ostemplowanych w myśl obowiązujących przepisów prawnych z r. 1925, pragnący dokonać wymiany, winni w podaniu o wymianę dostatecznie uzasadnić przyczyny niezłożenia obligacji w stosownym terminie rejestracyjnym i załączyć dowody własności obligacji i obywatelstwa właściciela w dniu 21 maja 1924 r.”

W związku z powyższym komunikatem Ministerstwo Spraw Zagranicznych upoważnia podległe Ministerstwu urzędy zagranicą, by w wypadkach, w których urząd stwierdzi na podstawie przedstawionych dowodów, że obligacje kolei Karola Ludwika, kolei Albrechta i galicyjskie stanowią własność austriacką, niemiecką, rosyjską lub węgierską, dokonały same dodatkowej rejestracji w myśl dotychczasowych przepisów, t. j. Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20.VII. 1925 r. (Dz. Ust. Rz. P. № 75, poz. 532) oraz Instrukcji Ministerstwa Skarbu № DOP/5217/V/25 (Okólnik M. S. Z. № 153, K.II.b. 3018, z dn. 12 sierpnia 1925 r.) i zwróciły je po skutecznym zarejestrowaniu i ostemplowaniu posiadaczowi.

Po załatwieniu nadesłanych podań z obligacjami Urząd Pożyczek Państwowych w Warszawie lub Izba Skarbowa we Lwowie prześlą obligacje pożyczek konwersyjnych do Ministerstwa Spraw Zagranicznych celem doręczenia petentom za pośrednictwem terytorjalnie właściwego urzędu zagranicznego.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 31/XII. 1926 r.

124.

K.III.a. 8188.

OKÓLNİK

W SPRAWIE REJESTRACJI B. OFICERÓW.

W myśl Rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wojskowych z dn. 14 lipca r. b. (Dz. Ust. Rz. P. № 85, poz. 481) urzędy konsularne w czasie do dn. 20 sierpnia 1927 r. przeprowadzają rejestrację b. oficerów, zamieszkałych w ich okręgu terytorjalnym.

W tym celu należy wywiesić w lokalu urzędu konsularnego oraz przesłać listami poleconemi b. oficerom, których adres znany jest urzędowi konsularnemu, wezwanie mniej więcej treści następującej:

„Na zasadzie Rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 14 lipca r. b. (Dz. Ust. Rz. P. № 85, poz. 481) wszyscy b. oficerowie i urzędnicy wojskowi, którzy nie zostali mianowani formalnie oficerami rezerwy, ani też nie zgłosili się do rejestracji w kraju w czasie od 1.VII. 1922 do 31.VII.1923 r., o ile nie przekroczyli 60 roku życia, zobowiązani są do osobistego zgłoszenia się w właściwym urzędzie konsularnym Rz. P. celem rejestracji. Zgłaszający się winni przedstawić dowody obywatelstwa polskiego, wszystkie posiadane dokumenty wojskowe, życiorys oraz poświadczenie władz administracyjnych miejsca zamieszkania o prowadzeniu się i niekaralności sądowej.

„W razie niemożności osobistego stawienia się wymienione osoby powinny zgłosić się w drodze pisemnej”.

Wezwanie takie w miarę możliwości należy również umieścić w prasie miejscowej, przedewszystkiem polskiej, o ile z tytułu nie powstają większe koszty.

Po ukończeniu rejestracji, a najpóźniej w dniu 1 września 1927 r., należy cały materiał, o którym mowa w § 11 Rozporządzenia, przesłać do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Urzędy konsularne, które przewidują małą ilość zgłoszeń, mogą, zamiast wydrukowania wzorów № 1 i 3, przepisywać je na maszynie lub powielać na kartografie i t. p., przyczem lewa strona wzoru № 3 może być zastąpiona odpisem strony prawej.

Na terytorjum Związku Socjalistycznych Republik Rad nie należy przeprowadzać rejestracji b. oficerów.

Za Ministra

w z. Dyrektora Departamentu

(—) *J. Gorzechowski*

Naczelnik Wydziału.

Warszawa, dn. 22/XI. 1926 r.

125.

K O M U N I K A T

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niniejszem do wiadomości odpis Okólnika Ministerstwa Skarbu № D. P. O. 8755/VII z dn. 3 listopada 1926 r. w sprawie fałszywych znaczków stemplowych 50-groszowych.

Za Ministra

(—) *W. Babiński*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, dn. 27/XI. 1926 r.

Z a ł ą c z n i k

MINISTERSTWO SKARBU

Warszawa, dnia 3 listopada 1926 r.

DEPARTAMENT
PODATKÓW I OPLAT
№ D.P.O. 8755/VII.

OKÓLNİK

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Biura Sejmu i Senatu, Prezydium Rady Ministrów, Najwyższej Izby Kontroli, wszystkich Ministerstw, Prokuraturji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Generalnej Dyrekcji Monopotu Tytoniowego, Spirytusowego i Loterji Państwowej.

Wobec wykrycia fałszywych 50 gr. znaczków stemplowych Ministerstwo Skarbu — zamieszczając poniżej opis falsyfikatu — uprasza o podanie tego opisu do wiadomości podwładnych organów z polece-

niem, by organa te w przypadkach, gdy zachodzi podejrzenie podrobienia znaczka stemplowego przesyłały dokument lub podanie, zaopatrzone takim znaczkiem, terytorjalnie właściwej Izbie Skarbowej.

OPIS FALSYFIKATU:

Falsyfikat, odtworzony naogół udatnie, różni się od znaczka autentycznego w szczegółach rysunku oraz nieprecyzyjnym wykonaniem.

Poszczególne części orła, jak dziób, oko, skrzydła i pióra, wykonane nieudolnie, wykazują wybitną różnicę w porównaniu z takimiż częściami orła w znaczku autentycznym.

Papier i klej falsyfikatu — odmienne.

(—) Podpis

Podsekretarz Stanu

Góra

126.

O.I.Org. 10903.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE PISOWNI SŁOWA „ESTONJA“.

Zgodnie z prośbą Poselstwa Republiki Estońskiej w Warszawie Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia niniejszem, że pisownia w językach obcych słowa „Estonja” uległa zmianie, a mianowicie po francusku należy pisać: „Estonie” zamiast „Esthonie”, po angielsku „Estonia”, po niemiecku „Estland”.

(—) *Dzieduszycki*

Naczelnik Wydziału.

Warszawa, dn. 15/XII. 1926 r.

127.

O.I. 7619.

RUCH SŁUŻBOWY

W MIESIĄCU LISTOPADZIE 1926 R. W CENTRALI I URZĘDACH PODLEGLYCH MINISTERSTWU SPRAW ZAGRANICZNYCH.

MIANOWANI:

Matuszewski Ignacy — Naczelnikiem Wydziału w V st. sł., z dniem 1 listopada r. b.

Świerzbński Antoni — Konsul II kl. w VI st. sł., Kierownik Konsulatu Rz. P. w Kiszyniowie — Konsulem I kl. w VI st. sł., z dniem 18 listopada r. b.

Łukaszewicz Stanisław — Wicekonsul II kl. w VII st. sł. — Wicekonsulem I kl. w VII st. sł., z dniem 18 listopada r. b.

Wehr Witold — urzędnik na służbie przygotowawczej w X st. sł. — Referendarzem w VIII st. sł., z dniem 1 listopada r. b.

Statkowski Jerzy — Sekretarz Konsularny w VIII st. sł. — Attaché Konsularnym w VIII st. sł., z dniem 1 stycznia 1927 r., z jednoczesnym przydziałem do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Paryżu.

Łukasiewicz Edward — Konsulem Honorowym Rz. P. w Montevideo.

Józefowicz Stanisław — Konsulem Honorowym Rz. P. w Monaco.

PRZYJĘCI NA SŁUŻBĘ W M. S. Z.:

Grabski Ignacy — pracownik kontraktowy w Konsulacie Rz. P. w Essen — na służbę prowizoryczną na okres roczny w charakterze referendarza w VIII st. sł., z dniem 1 grudnia r. b.

Mycielski Stanisław — anulowanie przyjęcia na służbę prowizoryczną w IX st. sł. oraz przydziału do Poselstwa Rz. P. w Wiedniu.

PRZENIESIENI I ODWOŁANI:

Kozicki Stanisław — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny I kl. w III st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Rzymie, odwołany z dniem 4 listopada r. b. z jednoczesnym przeniesieniem w stan rozporządzalności.

Samson-Himmelstjerna Mikołaj — Konsul I kl. w VI st. sł., Kierownik Konsulatu Generalnego Rz. P. w Zagrzebiu — do centrali, z dniem 31 grudnia r. b.

Kermenić Oswald — Radca Biura Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku — do centrali, z dniem 28 lutego 1927 r.

Rittner Edward — Konsul II kl. w VI st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Wiedniu — do Biura Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku w charakterze Radcy tego Biura, z dniem 28 lutego 1927 r.

Łazarski Otmar — Sekretarz Poselstwa I kl. w Wiedniu — przesunięcie odwołania do centrali na dzień 31 grudnia 1926 roku.

Dr. Łódzia-Brodzki Jan — Konsul I kl. w VI st. sł. — przesunięcie powierzenia kierownictwa Konsulatu Rz. P. w Essen na dzień 1 grudnia 1926 r.

Lechowski Jerzy — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Essen — powierzenie kierownictwa Agencji Konsularnej Rz. P. w Szczecinie, z dniem 1 stycznia 1927 r.

Ziętkiewicz Ignacy — Wicekonsul II kl. w VII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Paryżu — do centrali, z dniem 31 grudnia r. b.

Czyżyk Konstanty — Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Kijowie — do Konsulatu Rz. P. w Morawskiej Ostrawie, z dniem 1 stycznia 1927 r.

Moc Aleksander — Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Morawskiej Ostrawie — do Konsulatu Rz. P. w Essen, z dniem 1 stycznia 1927 r.

Stankowski Wiktor — Sekretarz Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Berlinie — do Biura Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku w charakterze urzędnika tego Biura w VIII st. sł., z dniem 1 stycznia 1927 r.

Bieliński Michał — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. — do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Berlinie, z dniem 1 stycznia 1927 r.

ZWOLNIENI:

Zaleska Zofja — urzędniczka w IX st. sł. w Biurze Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku — z dniem 31 grudnia 1926 r.

TREŚĆ: 110. Akt ustanawiający Konsulat Honorowy Rz. P. w Monaco. — 120. Okólnik w sprawie systemu metrycznego. — 121. Okólnik w sprawie meldowania przez reemigrantów przywożonych pieniędzy, złota i srebra. — 122. Okólnik w sprawie konwersyj pożyczek państwowych. — 123. Okólnik w sprawie obligacyj kolei Karola Ludwika i Alberta oraz obligacyj krajowych galicyjskich. — 124. Okólnik w sprawie rejestracji b. oficerów. — 125. Komunikat — 126. — Komunikat w sprawie pisowni słowa „Estonja“. — 127. Ruch służbowy w miesiącu Listopadzie 1926 r. w centrali i urzędach, podległych Ministerstwu Spraw Zagranicznych.